

Súd: Špecializovaný trestný súd
Spisová značka: 4T/15/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 9519100128
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Pulman
ECLI: ECLI:SK:SSPK:2019:9519100128.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Špecializovaný trestný súd Pezinok, pracovisko Banská Bystrica, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Pulmana, LL.M. a členov senátu JUDr. Igora Králiku a JUDr. Oldřicha Kozlíka na hlavnom pojednávaní konanom dňa 9. septembra 2019 takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný:

Y. J., nar. X. E. XXXX v Bratislave, trvale bytom Q. XX/XX, M., toho času v Ústave na výkon väzby a Ústave na výkon trestu odňatia slobody Bratislava

je vinný, že

dňa 21.10.2013 v nočných hodinách v meste Senec, lokalita Strieborné jazero, žiadal J.K., aby do záhradnej chatky s popisným číslom 3151, hodil ručný granát typu M 52, ktorý Y. J. priniesol so sebou a tento si zadovážil neznámym spôsobom na neznámom mieste a prechovával ho po neznámu dobu, najneskôr do 21.10.2013, a to v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. zákona o strelných zbraniach a strelive. Následne J.K. poučil, ako má s granátom zaobchádzať, ukázal mu chatku s tým, aby granát hodil v chatke do izby na poschodí. Za túto službu obžalovaný Y. J. sľúbil J.K. finančnú hotovosť 1.000,- € a vybavenie vodičského preukazu. J.K. prišiel 21.10.2013 o 00.10 hod. k uvedenej chatke, hodil ručný granát typu M 52 na balkón na poschodí chaty, tento vybuchol a následkom jeho výbuchu došlo k poškodeniu vstupných plastových balkónových dverí, vonkajšej fasády, vonkajšej dlažby, troch vnútorných drevených dverí a náradia nachádzajúceho sa na balkóne chaty, čím poškodenému U. V.,

nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., T. XXXX/X vznikla škoda vo výške cca 2.200,- €, teda

bez povolenia sebe zadovážil a prechovával a inému zadovážil hromadne účinnú zbraň, naviedol iného a súčasne poskytol inému pomoc zadovážením prostriedkov, aby poškodil cudziu vec a spôsobil malú škodu na cudzom majetku

čím spáchal

zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,
prečin poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného zákona (návodca, pomocník).

Za to sa odsudzuje:

Podľa § 295 ods. 1 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h), písm. m), § 38 ods. 2, ods. 4, § 41 ods. 2 Trestného zákona k úhrnnému nepodmienečnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov.
Podľa § 48 ods. 2 písm. a) Trestného zákona sa obžalovaný na výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.
Podľa § 287 ods. 1 Trestného poriadku je obžalovaný povinný nahradiť škodu U. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., T. XXXX/X vo výške 2.200,- €.

o d ô v o d n e n i e :

Dokazovaním vykonaným na hlavnom pojednávaní mal súd za preukázané, že obžalovaný dňa 21.10.2013 v nočných hodinách v meste L., lokalita L. R., žiadal J.K., aby do záhradnej chatky s popisným číslom XXXX, hodil ručný granát typu M 52, ktorý Y. J. priniesol so sebou a tento si zadovážil neznámym spôsobom na neznámom mieste a prechovával ho po neznámu dobu, najneskôr do 21.10.2013, a to v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 zákona č. 190/2003 Z. z. Zákona o strelných zbraniach a strelive. Následne J.K. poučil, ako má s granátom zaobchádzať, ukázal mu chatku s tým, aby granát hodil v chatke do izby na poschodí. Za túto službu obžalovaný Y. J. sľúbil J.K. finančnú hotovosť 1.000,- € a vybavenie vodičského preukazu. J.K. prišiel 21.10.2013 o 00.10 hod. k uvedenej chatke, hodil ručný granát typu M 52 na balkón na poschodí chaty, tento vybuchol a následkom jeho výbuchu došlo k poškodeniu vstupných plastových balkónových dverí, vonkajšej fasády, vonkajšej dlažby, troch vnútorných drevených dverí a náradia nachádzajúceho sa na balkóne chaty, čím poškodenému U. V., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom L., T. XXXX/X vznikla škoda vo výške cca 2.200,- €.

Obžalovaný Y. J. spáchanie skutku v celom rozsahu poprel, žiadal vykonanie polygrafického vyšetrenia na jeho pravdivosť a v zostávajúcej časti jeho výsluchu na hlavnom pojednávaní využil svoje právo nevytvárať.

Na návrh prokurátora bola prečítaná jeho výpoveď z prípravného konania. Obžalovaný v nej uviedol, že vôbec nepozná R. V. a nechápe, prečo si to celé vymyslel. Y. V., voči ktorému mal vlastne útok granátom smerovať pozná, zoznámili sa asi pred piatimi rokmi, ale od tých nezmyslov, čo na neho V. v roku 2013 nakydal, sa nerozprávajú. Nechápe, odkiaľ má V. istotu, že skutok spáchal on. Vedel popísať, kde V. býval, aj ako to tam vyzeralo. Nikdy žiadne zbrane ani granáty nemal a ani nevie, ako sa používajú. S V. mal spor ohľadom krádeže auta a údajných falošných stravných lístkov. V ďalšej výpovedi doplnil, že neabsolvoval vojenskú službu, nemá zbrojný preukaz, nevie narábať so zbraňami a granát v živote nevidel. Požiadala o konfrontáciu s V..

Svedok - poškodený U. V., vlastník predmetnej chaty, vyčíslil jemu spôsobenú škodu na 2.200,- Eur. Nakoľko si všetko robil svojpomocne a za pomoci priateľov, nevedel predložiť k výške škody žiadne relevantné doklady.

K samotnému výbuchu granátu uviedol, že tušil, že to bude kvôli kontaktom jeho vnuka (Y. V.), lebo nejaký čas pred výbuchom bola u nich polícia a hľadala falošné stravné poukážky, pričom videl, že vnuk sa stretával s obžalovaným a tiež s H. F., Nevie o tom, že by nejaké problémy, alebo konflikty mala jeho dcéra.

Svedok - poškodený Y. V. uviedol, že ho hneď po výbuchu napadlo, že útok smeroval od Y. J. voči jeho osobe kvôli stravným poukážkam, lebo v inom trestnom konaní vedenom práve za falošné stravné poukážky vypovedal proti nemu, že ich spolu uvádzali do obehu. S obžalovaným sa spoznal asi rok pred výbuchom a asi dva až tri mesiace pred ním sa stretávať prestali. Dôvodom ukončenia vzájomných kontaktov bolo, že sa pohádali, ale dôvod ich sporu uviesť nevedel. J. bol niekoľkokrát vonku pred chatkou a v jednom prípade, asi pol roka pred výbuchom aj u neho doma, vedel teda, ktorú izbu užíval. Nevie o tom, že by bol J. zamestnaný, vie, že niekedy v roku 2012 obchodoval s drogami, teda vie, že kupoval od nejakého muža v Nových Zámkoch priesvitný balíček s kryštalickou látkou. Raz bol svedkom, že obvinený niesol R. V. nejakú obálku, ale nevie, čo v nej bolo. On sám nemá k omamným látkam žiadny vzťah. Asi dva až tri týždne pred výbuchom bola u neho kvôli falošným stravným poukážkam polícia a bol zadržaný. Pri domovej prehliadke policajti zobrali kradnutý príviesny vozík, ktorý bol u neho. Nič iné nezobrali. Zrejme, by bol vtedy zadržaný aj obžalovaný Y. J., ale ten bol v tom čase vo väzbe v Rakúsku. Medzi ľuďmi sa podľa neho hovorilo, že za výbuchom stojí obžalovaný a V.. Konkrétne mu

to mal hovoriť známy, ktorého najprv odmietol označiť a následne po poučení o povinnosti vypovedať všetko, čo mu je známe, ho označil ako osobu s menom Peťo. Tiež mu mala v tom období na hodoch J. sestra vykrikovať, že je bonzák, že videla spis týkajúci sa falošných stravných poukážok. Samotný J. sa mu nevyhrážal a ani mu nič neodkazoval. R. V. pozná len z videnia a nikdy medzi sebou nemali žiadny problém, vie že robil pre obžalovaného.

Svedkyňa A. J., sestra obžalovaného uviedla, že obžalovaný býva v Tomášove v starom rodinnom dome žltej farby asi od roku 1994. Ona bývala s ním asi 2 až tri roky a potom bývala inde a nestretávali sa často, akurát tak pri rodinných príležitostiach u rodičov. Y. V. pozná iba z videnia zo Senca, registrovala ho, že chodí s partiou feťákov. Nikdy sa s ním nebavila o svojom bratovi - obžalovanom.

Svedkyňa C. V. uviedla, že v čase výsluchu bola vo svojej izbe v chatke. Bol to pre ňu hrozný zážitok, po ktorom sa bála nejaký čas doma spávať a prespávala u susedov. Osobu obžalovaného vnímala, že s ním chodí syn von, ale bližšie ho nepozná. Pred výbuchom, niekedy v lete, bola u nich doma polícia kvôli ekonomickej trestnej činnosti, z ktorej boli podozriví obžalovaný a jej syn.

Balkón, na ktorom vybuchol granát, je spoločným pre izbu, ktorú užívala ona a tiež pre druhú izbu, kde spával syn. Teda z obidvoch izieb sa dá naň vyjsť. Na balkón je totiž jeden východ. Pred ním je chodbička a z obidvoch strán tejto chodbičky sú umiestnené izby - jej a synova. Jej izba je umiestnená bližšie k východu na balkón ako synova, preto tam aj bolo viac škody, keď došlo aj k zasiahnutiu stropu a rozbitiu interiérových vstupných dverí do izby. Tiež boli poškodené aj dvere na synovej izbe, ale nie rozbité, boli v nich iba diery a v synovej izbe už potom k ďalším škodám nedošlo.

Svedok R. V. na hlavnom pojednávaní využil právo nevypovedať s poukazom na to, že za hodenie granátu na balkón predmetnej záhradnej chatky bol právoplatne odsúdený za nedovolené ozbrojovanie a poškodzovanie cudzej veci k trestu odňatia slobody vo výmere tri roky, pričom ide o súhrnný trest a v súčasnej dobe čaká na nástup do výkonu trestu a podal si aj žiadosť o podmienené prepustenie, nakoľko časť trestu už vykonal.

Na návrh prokurátora bola podľa § 263 ods. 4 Trestného poriadku prečítaná výpoveď svedka z prípravného konania.

Svedok v nej uviedol, že s Y. J. sa pozná asi od svojich 15-tich rokov, poznali sa zo sídliska. Najskôr sa len zdravili a od roku 2010 sa začali stretávať, nakoľko svedok páchal majetkovú trestnú činnosť a J. od neho brával veci. Za tie veci mu J. dával peniaze a drogy, ktoré v tom čase on užíval. Asi niekedy v roku 2013 na jeseň mu J. volal, že má pre neho nejakú robotu, či si nechce zarobiť. Stretnutie mali pri jazere v Senci, volá sa to asi Hlboké jazero. Bolo to niečo pred polnocou. On tam šiel sám a pešo, J. prišiel na vozidle Mercedes C, hnedej farby, ktoré v tom čase používal. J. povedal, že má problém s V., že ho bol udať na políciu a že to treba vybaviť. Hovoril niečo v tom zmysle, že u V. bola razia, zobrali mu marihuanu a keď chcel J. od V. peniaze, tak ho V.iel udať na políciu. Následne mu ukázal, kde má V. bývať. Bolo to v takej uličke, ukázal mu konkrétny dom, bola to taká kocka. Ten dom videl prvýkrát v živote. O všetkom sa bavili na ulici pri hlavnej ceste. Následne J. vytiahol granát a povedal mu, že ho má hodiť do vnútra toho domu, tam kde je balkón. Mal to hodiť do domu cez presklené dvere a ten V. tam mal byť. Ten granát vytiahol spod vesty, mal ho v handre. Granát bol zelenej farby, poistku mal zalepenú izolačkou a bol taký guľatý, sedel do ruky. J. mu povedal, aby odlepil izolačku, vytiahol poistku, hodil granát a utiekol. J. potom odišiel a on to šiel urobiť. Hneď na to volal J.. J. mu za to sľúbil, aj keď už nevie, či predtým alebo potom 1000,- Eur a vybavenie vodičáku, čo však nespravil. Potom mu už J. nedvíhal telefón a nestretávali sa. On ten skutok vykonal, lebo mal strach z J., aj keď sa mu tento nikdy nevyhrážal. Popísal, ako v tom čase vyzeral J. a balkón predmetného domu. Strach z J. ho prešiel až v Leopoldove, vo výkone trestu. Granát hádzal na balkón, aby sa vnútri nikomu nič nestalo. Účinky granátu nepoznal. Na mapke označil dom pri Striebornom jazere.

Zo zápisnice o konfrontácii obžalovaného so svedkom V. z 12.09.2018 vyplýva, že tak obžalovaný, ako aj svedok, zotrvali na svojich vyjadreniach a rozpory odstránené neboli.

Svedok nad rámec svojej výpovede uviedol, že za obžalovaným chodieval domov, tento v tom čase býval v Tomášove pri ihrisku, v rodinnom dome žltej farby.

Znalecký posudok KEÚ PZ SR ČES:PPZ-KEU-BA-EXP-2013/15204 zo dňa 29.1.2014 z odvetvia pyrotechnika preukazuje, že epicentrum výbuchu sa nachádzalo na terase (balkóne) na poschodí predmetnej záhradnej chaty, príčinou výbuchu bol obranný granát M52. Išlo o granát zelenej farby s označením M52 P3 juhoslovenskej výroby, pričom

P znamená popravka, teda zapaľovač 3. Smrtiaci účinok tohto granátu pôsobí v okruhu 10 metrov a črepiny môžu spôsobiť zranenie a až smrť v okruhu 200 metrov. Účinok granátu je vo veľkej miere závislý na tom, akým spôsobom sú kryté osoby v miestnosti. Ak ide o tenkostenné krytie, nebezpečenstvo ich zranenia a smrti je vysoké, pri hrubostennom krytí samozrejme nižšie. Granát je schopný usmrtiť viacero osôb, ak sa nachádzajú v jednej miestnosti, pokiaľ je do nej hodený. Pri jeho výbuchu sa vytvára veľké množstvo črepín a práve ich účinkom na telo človeka dochádza k vzniku zranení. Iniciuje sa odistením a odhodením, pričom vybuchuje s oneskorením 3-4 sekundy. Uvedený typ granátu sa používa v ozbrojených silách krajín bývalej Juhoslávie, v armáde SR sa nepoužíva a nie je dostupný v oficiálnej obchodnej sieti. Kúpiť sa dá iba na čiernom trhu.

Znalec na hlavnom pojednávaní uviedol, že plastové dvere opatrené sklom by nepovažoval za účinnú prekážku pred devastačnými účinkami predmetného granátu. Rovnako to platí pre akékoľvek štandardné, bytové dvere.

Z odborného vyjadrenia znalca z odboru psychológia vyplynulo, že obžalovaný sa odmietol podrobiť psychologickému vyšetreniu s odôvodnením, že sa skutku nedopustil a nevidí dôvod na to, aby bol vyšetrený.

Zo zápisnice o ohliadke miesta činu a jej dodatku, vrátane fotodokumentácie je zistiteľný opis miesta skutku a následkov spôsobených výbuchom granátu. Je z nej zrejmé, že boli poškodené - sklo na balkónových dverách, ako aj samotné dvere, bola poškodená drevená stolička, roztrhaný koberec, rozdrvený polystyrén, odtrhnutá fasáda domu, tiež vznikli poškodenia na strope a došlo k poškodeniu 3 ks bytových dverí. Na mieste boli zaistené celkom 4 chemické stopy, ktoré boli potom predmetom skúmania znalcami s výsledkom konštatovaným v znaleckom posudku o type použitého druhu granátu.

Oboznámením podstatnej časti fotokópie spisového materiálu označeného ako gastrolístky - ČVS:ORP-399/SC-SC-2013, 1T 229/2015 bolo preukázané, že 12.06.2013 bola vykonaná v priestoroch chatky súp. č. 3151 domová prehliadka, pri ktorej boli vydané, resp. zaistené tabletky, notebook a stravovacia poukážka. Toho istého dňa Y. V., ako zadržaný podozrivý, vypovedal k uvádzaniu falošných stravovacích poukážok do obehu, pričom usvedčoval obžalovaného, čo zopakoval aj ako obvinený 28.10.2013 a 01.10.2014. Y. J. bol vo veci ako svedok vypočutý 15.01.2014 a následne mu bolo 12.06.2014 vznesené obvinenie, pričom Y. V. bol nakoniec právoplatne odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Bratislava III z 28.09.2015 za prečin podvodu podľa § 221 ods.1 Trestného zákona k súhrnnému testu odňatia slobody 10 mesiacov s podmienčným odkladom jeho výkonu na 18 mesiacov, zákazu činnosti viesť motorové vozidlá na 2 roky a k peňažnému trestu 1.000,- Euro. Obžalovaný Y. J. bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu Bratislava III z 15.03.2016 právoplatne oslobodený. Z tohto spisu súčasne vyplynulo, že Y. V. bol v rokoch 2012 a 2013 dvakrát právoplatne odsúdený za trestné činy v súvislosti s vedením motorového vozidla, jednak za ohrozenie pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona a za marenie výkonu úradného rozhodnutia podľa § 348 ods. 1 Trestného zákona k peňažným trestom a zákazu činnosti a v roku 2013 ešte za poškodzovanie cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona k podmienčnému trestu odňatia slobody.

Z evidencie motorových vozidiel bolo zistené, že motorové vozidlo Mercedes Benz C šedej metalízy, ktoré používal obžalovaný, bolo evidované na vlastníka E. J..

Z výpisov z telekomunikačnej prevádzky telefónnych čísiel XXXX XXX XXX a XXXX XXX XXX evidovaných na spoločnosť SAXO Autofólie s.r.o. Bratislava, ktoré používal obžalovaný, je zistiteľné, že z mobilného telefónu číslo XXXX XXX XXX bol uskutočnený posledný hovor dňa 20.10.2013 o 23:01:36 hod. v trvaní 15 sekúnd na číslo evidované na osobu T. Y. s lokalizáciou mobilného telefónu v obci Tomášov, teda nie v mieste, kde sa skutok stal a ďalší hovor je až zo dňa 21.10.2013 o 10:08:24 hod. Z čísla XXXX XXX XXX je evidovaný posledný hovor dňa 20.10.2013 o 20:50:37 hod.

Vyhodnotením uvedených dôkazov súd dospel k záveru, že tieto preukazujú spáchanie skutku tak, ako bol ustálený vo výrokovvej časti rozsudku.

Jednoznačne usvedčujúcim dôkazom v tomto smere voči obžalovanému bola výpoveď priameho vykonávateľa skutku, svedka R. V.. Obhajoba obžalovaného, že R. V. nepozná a v živote ho nevidel, je vyvrátená jednak výpoveďou samotného R. V., ktorý popísal, kde a v akom dome obžalovaný býval, či býva, aký typ auta v čase spáchania skutku používal, aj keď nesprávne uviedol jeho farbu. V súvislosti s údajmi svedka, že obžalovaný mu niekedy za kradnutý tovar zaplatil formou odovzdania omamných látok je jeho výpoveď zhodná, alebo podopretá tiež výpoveďou Y. V., ktorý uviedol, že bol svedkom toho, ako obžalovaný niesol R. V. nejakú obálku a tento v tom čase obchodoval s drogami. Tiež je potrebné poukázať na to, že R. V. nemal, na rozdiel od obžalovaného, žiadny motív konať takým spôsobom voči Y. V., pretože sa v podstate bližšie nepoznali. Jediný, kto mal preukázateľný motív nejakým spôsobom sa pomstiť Y. V., bol obžalovaný, aj keď súd sa nestotožnil so záverom prokurátora, že motív je jednoznačne preukázaný. Prokurátor za motív na strane obžalovaného považoval to, že Y. V. usvedčoval v čase spáchania skutku obžalovaného v inej trestnej veci v tom smere, že spolu dávali do obehu falošné stravné poukážky, v dôsledku čoho obžalovanému hrozilo trestné stíhanie. Na tento záver však nenasvedčuje obsah výpovede svedka R. V., ktorému mal obžalovaný ako dôvod, prečo od neho chce, aby do chatky hodil granát uviesť to, že mu Y. V. nezaplatil za omamné látky, ktoré mu dal. Aj keď na prípadné obchodovanie s omamnými látkami Y. V. iba nasvedčujú výpovede sestry obžalovanému a sčasti jeho starého otca, pre súd je nevysvetliteľné, aj napriek odstupu času, že svedok si nevedel spomenúť na dôvod hádky s obžalovaným, ktorý mal zapríčiniť, že sa prestali stykať, pričom jednoznačne uvádzal časový údaj, že sa tak stalo dva až tri mesiace pred samotným skutkom. Aj keď bol R. V. odkázaný, pokiaľ ide o dôvod hodenia granátu do chatky, na údaj obžalovaného, súdu sa v tomto smere logickejšia javila výpoveď práve tohto svedka. Navyše údaj svedka Y. V., že bol slovne atakovaný sestrou obžalovaného za to, že vypovedal proti nemu s tým, že ona videla spis sa javí nevierohodná. Svedok v prípravnom konaní uviedol iné miesto, kde mu to mala A. J. uvádzať ako na hlavnom pojednávaní a rozpor vysvetlil s poukazom na odstup času s tým, že skôr sa mu zdá, že to bolo tak, ako uviedol na hlavnom pojednávaní. Žiadny dôkaz nepreukazoval, že by v tom čase mala menovaná svedkyňa, alebo obžalovaný do spisu polície prístup, pričom obžalovaný bol prvýkrát vypočutý až 15.01.2014, teda s veľkým časovým odstupom od výbuchu granátu.

Záverom súd k vierohodnosti výpovede svedka R. V. poukazuje na skutočnosť, že svedok sám dobrovoľne opísal svoje konanie, ako aj to, kto ho naviedol a poskytol mu granát, pričom sám nemal žiadny motív na to, aby sa takého konania voči osobám poškodených dopustil a tiež to, že za svoje konanie formou dohody o vine a treste prijal aj trest, keď bol právoplatne odsúdený za nedovolené ozbrojovanie a poškodzovanie cudzej veci k nepodmienečnému trestu odňatia slobody.

Obžalovaný v rámci trestného konania, okrem skutočnosti, že R. V. nepozná, neprodukoval žiadny dôkaz, dokonca ani len tvrdenie, ktoré by bolo spôsobilé vyvolať pochybnosti o obsahu výpovede svedka.

Pokiaľ obžalovaný žiadal vykonanie jeho polygrafického vyšetrenia, súd tento dôkaz odmietol vykonať, nakoľko výsledky takéhoto vyšetrenia nie je možné použiť ako dôkazný prostriedok.

Rovnako súd odmietol vykonať konfrontáciu medzi svedkami A. J. a Y. V. vzhľadom na rozpor v ich výpovediach, keď svedkyňa poprela, že by sa so svedkom rozprávala o obžalovanom, pretože dokazovanie tejto skutočnosti súd nepovažoval za potrebné, išlo by nad rámec zisťovania skutkového stavu a aj vzhľadom na pochybnosti súdu o existencii takéhoto slovného konfliktu, na ktoré už súd poukázal v predchádzajúcom odseku.

Vo vzťahu k právnej kvalifikácii skutku súd uvádza:

Prokurátor v podanej obžalobe konanie obžalovaného vzhľadom na skutkové okolnosti, že obžalovaný mal žiadať R. V., aby hodil granát do izby chatky, pričom R. V., aby niekomu neublížil, hodil granát „iba“ na balkón chatky, pričom obžalovaný mal v čase, keď žiadal svedka aby hodil granát do chatky disponovať informáciou, že v chatke sa nachádza Y. V. kvalifikoval aj ako spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona s osobitným motívom podľa § 140 písm. c) Trestného zákona formou účasti ako objednávateľ a pomocník podľa § 21 ods. 1 písm. c) a d) Trestného zákona.

Podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona, kto iného úmyselne usmrť s vopred uváženou pohnútkou, potrestá sa odňatím slobody na dvadsať rokov až dvadsaťpäť rokov.

Podľa § 144 ods. 2 písm. e) Trestného zákona sa odňatím slobody na dvadsaťpäť rokov alebo trestom odňatia slobody na doživotie páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 z osobitného motívu

Podľa § 140 písm. c) Trestného zákona sa osobitným motívom rozumie spáchanie trestného činu v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin.

Súd dospel k záveru, že skutková podstata obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa uvedených ustanovení Trestného zákona nebola naplnená.

V prvom rade v tomto smere súd poukazuje na to, že uvedená právna kvalifikácia je zrejme nesprávna preto, že k usmrteniu žiadnej osoby v konečnom dôsledku nedošlo a preto nemôže ísť o dokonaný trestný čin, ale maximálne trestný čin v štádiu pokusu podľa § 14 ods. 1 Trestného zákona.

V druhom rade, v súvislosti s nesprávnou právnou kvalifikáciou ako dokonaného činu, v zhode s vyjadrením obhajoby k prednesenej obžalobe, súd konštatuje ako problematické a nelogické konanie obžalovaného kvalifikovať ako spáchanie obzvlášť závažného zločinu vraždy podľa § 144 ods. 1 Trestného zákona formou objednávania a pomoci s poukazom na aktívne konanie vykonávateľa, keď samotný vykonávateľ činu, teda páchatel, nebol právoplatne odsúdený za rovnaký trestný čin, ako bol kladený za vinu obžalovanému, naopak aj jeho konanie bolo kvalifikované ako nedovolené ozbrojovanie a obchodovanie so zbraňami a poškodzovanie cudzej veci.

V treťom rade súd prihliadal na skutočnosti, ktoré vyšli najavo na hlavnom pojednávaní, najmä že obžalovaný mal poznať rozmiestnenie miestností v predmetnej chatke, nakoľko minimálne 1x bol u poškodeného v izbe, ktorú tento užíval na návšteve. Teda mal vedomosť, že nie je možné cez balkónové dvere vhodiť granát do izby, ktorú mal užívať Y. V.. Za týmito balkónovými dverami je totiž chodbička, z ktorej sa vchádza do dvoch protifaľných miestností, pričom bližšie k balkónovým dverám je umiestnená izba, ktorú užívala C. V., ktorá izba aj bola v konečnom dôsledku viac poškodená a k nejakému väčšiemu poškodeniu izby Y. V. nedošlo. V súvislosti s týmto konštatovaním súd poukazuje aj na to, že síce svedok R. V. uviedol, že obžalovaný, keď ho žiadal o vykonanie činu mal s niekým telefonovať a povedať mu, že Y. V., voči ktorému mal tento útok smerovať, sa nachádza doma, čo malo byť v malom časovom odstupe do momentu, keď na balkón chatky hodil granát, ktorý skutok sa stal o 00.10 hod.. Pritom z telekomunikačnej prevádzky mobilného telefónu číslo XXXX XXX XXX., ktoré používal obžalovaný je zrejmy jeho posledný hovor dňa 20.10.2013 o 23:01:36 hod. v trvaní 15 sekúnd na číslo evidované na osobu T. Y. s lokalizáciou v obci Tomášov, teda nie v mieste kde sa skutok stal a ďalší hovor je až zo dňa 21.10.2013 o 10:08:24 hod. Rovnako z čísla XXXX XXX XXX . používaného obžalovaným je posledný hovor dňa 20.10.2013 evidovaný o 20:50:37 hod. Z výsluchu svedka, okrem poukazu na telefonický hovor, ktorý mal preukázať, že poškodený Y. V. je v čase skutku v chatke, nevyplýva a žiadny dôkaz ani nepreukazuje, že by zo strany obžalovaného bolo vykonané napr. sledovanie osoby Y. V. tak, že by tento mohol byť bez akýchkoľvek pochybností presvedčený, že sa poškodený skutočne v chatke nachádza, naopak ich spoločný príchod na miesto činu, keď mu ukázal, do ktorej chatky má granát hodiť, ich čiastočné vzdialenie sa a odovzdanie granátu nasvedčuje záveru, že by v tejto otázke nemohol mať absolútnu istotu a z tohto hľadiska má súd za to, že takýmto konaním nedošlo k naplneniu skutkovej podstaty tohto trestného činu, najmä pre absenciu vopred uváženej pohnútky na strane obžalovaného.

V poslednom rade vo vzťahu k prísnejšej právnej kvalifikácii podľa ustanovenia § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona, teda že išlo o konanie z osobitného motívu v úmysle zakryť alebo uľahčiť iný trestný čin, súd odkazuje na už vyššie uvedené závery pokiaľ ide o preukázanie motívu na strane obžalovaného.

Z uvedených dôvodov súd potom právnou kvalifikáciu konania obžalovaného ako spáchanie obzvlášť závažného zločinu úkladnej vraždy podľa § 144 ods. 1, ods. 2 písm. e) Trestného zákona s poukazom na § 140 písm. c) Trestného zákona, spáchaného formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. c), písm. d) Trestného zákona vypustil.

Súd dospel k záveru, že konanie obžalovaného po právnej stránke naplnilo všetky zákonné znaky skutkových podstát zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona a prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného zákona (návodca, pomocník). Podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona kto bez povolenia zadováži alebo prechováva sebe alebo inému hromadne účinnú zbraň alebo jej súčasť, alebo komponent, potrestá sa odňatím slobody na tri roky až osem rokov.

Podľa § 3 ods. 1 písm. a) zákona č. 190/2003 Z. z. Zákon o strelných zbraniach a strelive a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „Zákon“) sa zbrane a strelivo na účely tohto zákona rozdeľujú na zbraň kategórie A, pričom podľa § 4 ods. 1 Zákona zbraňou kategórie A je zakázaná zbraň, zakázané strelivo a zakázané doplnky zbrane. Podľa § 4 ods. 2 písm. a) Zákona je zakázanou zbraňou vojenská zbraň.

Podľa § 8 ods. 1 Zákona je zbraň kategórie A zakázané nadobudnúť do vlastníctva, držať alebo nosiť, ak Zákon neustanovuje inak.

Z ustálenej súdnej praxe vyplýva, že hromadne účinná zbraň je taká zbraň, ktorá je spôsobilá súčasne usmrtiť viac ľudí alebo im spôsobiť ujmu na zdraví, ako napríklad granát.

Obvinený tak svojim konaním, keď si v rozpore s ustanovením § 8 ods. 1 Zákona zadovážil, po neustálenú dobu najneskôr do 21.10.2013 prechovával hromadne účinnú zbraň, a to granát juhoslovanskej výroby typu M 52, ktorý neskôr poskytol R. V. na spáchanie trestného činu, svojim konaním naplnil všetky znaky zločinu nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona, kto zničí, poškodí alebo urobí neupotrebitelnou cudziu vec a spôsobí tak na cudzom majetku malú škodu, potrestá sa odňatím slobody až na jeden rok.

Podľa § 21 ods. 1 písm. b) Trestného zákona je účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse ten, kto úmyselne naviedol iného na spáchanie trestného činu (návodca).

Podľa § 21 ods. 1 písm. d) Trestného zákona je účastník na dokonanom trestnom čine alebo na jeho pokuse ten, kto poskytol inému pomoc na spáchanie trestného činu, najmä zadovážením prostriedkov, odstránením prekážok, radou, utvrdzovaním v predsavzatí, sľubom pomôcť po trestnom čine (pomocník).

Podľa § 124 ods. 1 Trestného poriadku škodou sa na účely tohto zákona rozumie ujma na majetku alebo reálny úbytok na majetku alebo na právach poškodeného alebo jeho iná ujma, ktorá je v príčinnej súvislosti s trestným činom, bez ohľadu na to, či ide o škodu na veci alebo na právach. Škodou sa na účely tohto zákona rozumie aj získanie prospechu v príčinnej súvislosti s trestným činom.

Podľa § 125 ods. 1 Trestného poriadku škodou malou sa rozumie škoda prevyšujúca sumu 266 eur. Škodou väčšou sa rozumie suma dosahujúca najmenej desaťnásobok takej sumy. Značnou škodou sa rozumie suma dosahujúca najmenej stonásobok takej sumy. Škodou veľkého rozsahu sa rozumie suma dosahujúca najmenej päťstonásobok takej sumy. Tieto hľadiská sa použijú rovnako na určenie výšky prospechu, hodnoty veci a rozsahu činu.

Vo vzťahu k zistenej výške škody súd vychádzal z vyjadrení poškodeného a z nákladov, ktoré tento musel vynaložiť na uvedenie veci do pôvodného stavu, pričom rozsah poškodenia je zistiteľný z ohľadky miesta činu, ktoré údaje poškodeného považoval, najmä pokiaľ ide o výšku vynaložených nákladov, za primerané. V každom prípade je zrejmé, že došlo k spôsobeniu škody dosahujúcej kvalifikačné kritérium t.j. 266 euro a nie sú pochybnosti, že by išlo o škodu väčšiu, preto súd považoval prípadné dokazovanie k výške škody po 6 rokoch od spáchania skutku za problematické, zbytočne predlžujúce trestné konanie. V tomto smere súd poukazuje aj na to, že výška škody bola rovnakým spôsobom ustálená obžalobou a nikto to nenamietal a v rámci konania pred súdom sa ani nedomáhal vykonania ďalších dôkazov v tomto smere.

Obžalovaný tým, že iného naviedol na to, aby inému poškodil vec a poskytol mu na to aj prostriedok - granát a došlo takýmto konaním k spôsobeniu škody prevyšujúcej sumu 266 euro, boli naplnené všetky zákonné znaky skutkovej podstaty prečinu poškodzovania cudzej veci podľa § 245 ods. 1 Trestného zákona formou účasti podľa § 21 ods. 1 písm. b), písm. d) Trestného zákona.

Nakoľko obžalovaný svojím konaním naplnil zákonné znaky skutkových podstát dvoch trestných činov, z ktorých jeden je zločinom, bolo namieste mu trest ukladať podľa ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého, ak súd ukladá úhrnný trest odňatia slobody za dva alebo viac úmyselných trestných činov, z ktorých aspoň jeden je zločinom, spáchaných dvoma alebo viacerými skutkami, zvyšuje sa horná hranica trestnej sadzby odňatia slobody trestného činu z nich najprísnejšie trestného o jednu tretinu. Horná hranica zvýšenej trestnej sadzby nesmie prevyšovať dvadsaťpäť rokov a pri mladistvých trestnú sadzbu uvedenú v § 117 ods. 1 alebo 3. Popri treste odňatia slobody možno v rámci úhrnného trestu uložiť aj iný druh trestu, ak by jeho uloženie bolo odôvodnené niektorým zo súdených trestných činov.

Prísnejším trestným činom je zločin nedovoleného ozbrojovania a obchodovania so zbraňami podľa § 295 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, za ktorý je ustanovený trest odňatia slobody na 3 až 8 rokov.

Podľa § 38 ods. 2 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery musí súd prihliadnúť na pomer a mieru závažnosti poľahčujúcich okolností a priťažujúcich okolností.

Podľa § 38 ods. 3 Trestného zákona ak prevažuje pomer poľahčujúcich okolností, znižuje sa horná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Podľa § 38 ods. 4 Trestného zákona ak prevažuje pomer priťažujúcich okolností, zvyšuje sa dolná hranica zákonom ustanovenej trestnej sadzby o jednu tretinu.

Súd u obžalovaného nezistil poľahčujúce okolnosti.

Priťažujúce okolnosti súd zistil v tom, že obžalovaný spáchal viac trestných činov (§ 37 písm. h/ Trestného zákona) a že už bol za trestný čin odsúdený (§ 37 písm. m/ Trestného zákona), za ktoré odsúdenie súd považoval rozhodnutie LG Korneuburg z 09.07.2013 sp. zn. 603 Hv 9/2013 za nedovolené obchodovanie a iné trestné činy súvisiace so zbraňami, za čo mu bol uložený podmienkový trest odňatia slobody na 6 mesiacov so skúšobnou dobou, ktorá končila 13.07.2016.

Na uvedené cudzozemské rozhodnutie súd prihliadol vzhľadom na znenie ustanovenia § 7b ods. 2 Trestného zákona, podľa ktorého sa právoplatné odsúdenie súdom iného členského štátu Európskej únie v trestnom konaní na účely trestného konania zohľadní rovnako, ako keby bolo vydané súdom Slovenskej republiky, ak bolo vydané pre čin trestný aj podľa právneho poriadku Slovenskej republiky.

Podľa § 34 ods. 1 Trestného zákona trest má zabezpečiť ochranu spoločnosti pred páchatelom tým, že mu zabráni v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvorí podmienky na jeho výchovu k tomu, aby viedol riadny život a súčasne iných odradí od páchania trestných činov; trest zároveň vyjadruje morálne odsúdenie páchatela spoločnosťou.

Podľa § 34 ods. 3 Trestného zákona trest má postihovať iba páchatela, tak aby bol zabezpečený čo najmenší vplyv na jeho rodinu a jemu blízke osoby.

Podľa § 34 ods. 4 Trestného zákona pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadne najmä na spôsob spáchania činu a jeho následok, zavinenie, pohnútku, priťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti a na osobu páchatela, jeho pomery a možnosť nápravy.

Súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery súd prihliadol na to, že obžalovaný sa opakovane dopustil trestného činu súvisiaceho s nedovolenou držbou zbraní, čin spáchal počas plynutia skúšobnej doby odsúdenia cudzozemským súdom, že na čin naviedol iného, pričom okrem majetkovej ujmy vznikla aj ujma psychická, tiež na jeho pohnútku, keď bez výčitiek svedomia sa dopustil takéhoto masívneho konania voči majetku a osobám. V rámci hodnotenia jeho osoby súd prihliadol aj na to, že opakovane

závažným spôsobom porušoval predpisy v cestnej premávke, na čo nasvedčujú jeho opakované postihy za priestupky - od roku 2014 do 06.07.2017, teda za dva a pol roka bol 16x postihnutý v blokovom konaní. Na druhej strane súd prihliadal, že tu ide o prvé uloženie nepodmienečného trestu obžalovanému.

Vzhľadom na prevahu priťažujúcich okolností a na použitie ustanovenia § 41 ods. 2 Trestného zákona bolo namieste obžalovanému ukladať trest odňatia slobody na 4 roky a 8 mesiacov až na 10 rokov a 8 mesiacov.

Súd za primeraný a spravodlivý vychádzajúc zo všetkých vyššie uvedených skutočností potom považoval úhrnný nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Nakoľko obžalovaný doteraz nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, bol na výkon trestu zaradený v súlade s ustanovením § 48 ods. 1 písm. a) Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

bez povolenia sebe zadovážil a prechovával a inému zadovážil hromadne účinnú zbraň, naviedol iného a súčasne poskytol inému pomoc zadovážením prostriedkov, aby poškodil cudziu vec a spôsobil malú škodu na cudzom majetku

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho vyhlásenia prostredníctvom podpísaného súdu na Najvyšší súd SR v Bratislave.

Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku podľa § 309 ods. 1 Trestného poriadku.